

ת"פ 19949/12/22 - מדינת ישראל נגד עובוד ואקים

בית משפט השלום בחיפה
ת"פ 22-12-19949 מדינת ישראל נ' וואקים(עוצר)

בפני:	כבוד השופט מרים פיקוס בוגדאנוב
בעвин:	הנאשינה מדינת ישראל
נגד:	עובד ואקים (עוצר)
הנאשם:	

גזר דין

הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בביצוע שתי עבירות של התפרצויות לדירה לבצע עבירה בגיןו לסעיף 406 (ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ונגינה בגיןו לסעיף 384 לחוק העונשין.

עובדות כתוב האישום בו הורשע הנאשם:

בהתאם לאיושם הראשון, מ.פ. מתגורר ברח' אלנבי 146 חיפה (להלן: "המotelון" ו"הדירה" בהתאם). בתאריך 1.12.22 סמוך לשעה 15:30 הגיע הנאשם לדירת המotelון, פתח את דלת הדירה, אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס פנימה והחל לחטט בחפציו של המotelון. משב המotelון לדירה, הבחן כי דלת דירתו פתוחה לרוחה, נכנס פנימה והבחן בנאשם כשהוא עומד בחדר השינה בדירה. בהמשך פנה המotelון לנאשם ושאל אותו לזהותו ופער מעשו במקום, וזה השיב לו "מי אתה" או איז הכלב של המotelון החל לנבוק והנאשם בריח מהדירה.

בהתאם לאיושם השני, מ.מ. (להלן: "המotelוננט") מתגוררת ברח' ואדי סאליב 10 בחיפה (להלן: "דירת המotelוננט"). בתאריך 28.11.22 סמוך לשעה 23:20, הגיע הנאשם לבניין ברח' ואדי סאליב 10 והחל מנסה לפתח דלתות בבניין. בהמשך, פתח הנאשם את דלת דירת המotelוננט, אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנס פנימה והחל לחטט בתיקת של המotelוננט אשר היה מונח סמוך לכיסתה בדירה. המotelוננט הייתה במטבח בדירה הבדיקה בנאשם מחתט בתיקת ומוציא את הארנק, החלה לצעק לעברו שיצא מהדירה. הנאשם יצא מהדירה והמotelוננט סקרה אחריו את הדלת. כעבור מספר דקות, שב הנאשם לדירתה של המotelוננט, צלצל בפעמון הדלת, נופף בארכן של המotelוננט ואמר "הארנק שלך", הותירו בכניסה ועזב את המקום.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשינה הגישה גילין הרשעות קודמות (טע/2) הכולל 31 הרשעות קודמות. כמו כן, הוגש כתוב אישום, הכרעת הדין, גזר הדין בת.פ. 7194-07-20 וערעור שהוגש בגין תיק זה (טע/3) שם הוטל על הנאשם, בין היתר, עונש של 6 חודשים מאסר על תנאי שהוא חב הפעלה במקרה שבפני).

טענות הצדדים:

עמוד 1

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם עבור כל אישום אחר ומדובר בזהות שונה של מתלווננים, תאריכים שונים, ומיקומים שונים בהם הנאשם ביצع את העבירות.

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם הגנה על שלום הציבור ורכשו, תחושת בטחון הציבור והגנה על פרטיות אזרחי ותושבי המדינה.

באשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירות, נטען, כי הנאשם הוא המבצע היחיד, וממעשיו ניתן ללמוד על העדר מראה או פחד ממפגש עם בעלי הדירות, עוזת ותועזה.

ב"כ המאשימה טענה כי בגין כל אחד מן האישומים יש לקבוע מתחם העונש ההולם נع בין 15 ל-27.

ב"כ המאשימה טענה כי לחובת הנאשם 29 הרשעות קודמות בעבירות התפרצויות למגורים, גנבה, סמים ועוד, בגין ריצה תקופות מאסר מאחריו סוג ובריח שלט היו בהן כדי להרתיעו. עוד נטען כי לחובת הנאשם מאסר מותנה למשך 6 חודשים, שהינו חב הפעלה בתיק זה.

עוד נטען, כי הנאשם ניהל את התקיק עד תומו, והוא לא זכאי להקלת של אלו אשר מודים ונוטלים אחריות על ביצוע העבירות.

לאור האמור ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בגין כל אישום וכן הפעלת המותנה בגין 6 חודשים מת"פ 20-07-1947 במצטבר, כך שסה"כ על הנאשם יושטו 42 חודשי מאסר בפועל.

עוד ביקשה המאשימה להטיל על הנאשם מאסר על תנאי ארוך ומרטיע ופיizio למתלווננים.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם ניהל את התקיק לאור מחדלי המאשימה בתיק, אשר ניתן להן ביטוי בהכרעת הדיון ומשכך אין לזקוף לחובתו את ניהול התקיק.

ב"כ הנאשם ביקש לראות בשני אישומים אוירע פלילי אחד לצורך קביעת המתחם וזאת מאחר שהם בוצעו באותו פרק זמן, באותו אזור גאוגרפי ובאותה שיטה חלק ממשכת עברינית אחת.

עוד נטען כי העבירות בוצעו ללא תחוכם ולא מכשורי פריצה, לא הופעלה על ידי הנאשם כל אלימות ביצוע העבירות, ולא נגרם כל נזק לרכוש. עוד נטען כי הרקע לביצוע העבירות היה השימוש של הנאשם בסמים. עוד נטען כי לא ניתן להתעלם מהעובדה כי לא נגרם נזק לרכוש המתלווננים והארנק שנגנבו הוחזר.

ב"כ הנאשם טען כי המתחמים המקלים מתחילה מעונשה הצופה פנוי עתיד והמתחמים החמורים מתחילה מ-8 חודשים מאסר ועד ל- 18 חודשים מאסר. והפנה לפסיקה אשר לדידו תומכת במתחם זה. יחד עם זאת הפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה עניינה במתחמים חמורים יותר, כאשר חלק מהפסיקה היא בגין עבירות שונות מלאה שבוצעו על ידי הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי יש להטיל על הנאשם שנת מאסר, כולל הפעלת המותנה אותו ביקש שלא להפעיל כלל במצטבר לעונש שייגזר.

דברי הנאשם:

ה הנאשם מסר כי הוא מנסה להשתתקם אך לא מצליח וכי הוא מביע צער על מעשיו.

כתב האישום מתאר אירוע פלילי אחד בו הנאשם פרץ לשתי דירות שונות באופן דומה, בשני מועדים סמוכים, כאשר מהחת הדירות נגנב ארנק, שהוחזר בהמשך, ועל כן, בהתאם לਮבחן הקשר ההדוק, כפי שנקבע בהחלט ג'אבר (ע"פ 13/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14)), יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, הגם שבמהלך האירוע הפלילי בוצעו על ידי הנאשם מס' עבירות.

הערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע עבירת התפרצויות למקומות מגורים, הינו הגנה על שלום הציבור ורכשו והגנה על תחושת הביטחון של הציבור. יצוין, כי בעבירות מסווג זה, ישנה אף פגיעה ברמה מקרו כלכלית בכלל האזרחים, וכן התייקרות פרמיות ביטוח וההשקעה הכספית הנדרשת מאזרחים כדי למגן את בתיהם וכן שכיחות העבירה והקושי בಗילוי העבריינים.

פגיעה בתחום הפרטיות והביטחון של אדם בبيתו, ובשים לב לסייע החמור לבני הבית כתוצאה מפגש עם מבצע העבירה, כאשר במקרה שבפניו שני מקרים התפרצויות התרחש מפגש בין בעל הדירה לנאשם, מחייבים את הצורך בהגנה על ביטחון הציבור ורכשו ועל תחושת הביטחון של כל אדם בبيתו.

בענין זה יפים דבריו כב' השופט א. רובינשטיין בראע"פ 08/08/1708 לוי נ' מדינת ישראל (21.2.2008):

"**בית המשפט המחויז צדק גם צדק משפטים** את הצורך בחומרה בענישה בעבירות התפרצויות ובabayrot הרכוש בכלל, שהיו - אפשר לומר - למכת מדינה, למקור דאגה וטרונית לאזרחים רבים ולפגיעה בתחום ביטחונם. נקל לשער את החוויה הקשה העוברת על קרבנות הפריצה, שובם לבitem והנה הפיכת סdom ועמורה בתוכו וחפצים וכסף נעלמו ואינם, ולעתים קרובות ממשמעות הדבר היא כי הרכוש ירד לטמיון, שכן העבריין לא "ילכד".

כך גם יפים דבריו כבוד השופט קרא בע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל (18.4.18):

"**בית משפט זה עמד, לא פעם, על כך שחווארת עבירות של התפרצויות וగנבה, לצד נפוצות התופעה, מצריכות נקיית יד קשה עם העבריינים (ראו למשל רע"פ 398 ערג' נ' מדינת ישראל, [הורסם בנבו] בפסקה 8 (16.3.2014)).**"

באשר לנסיבות הקשורות ביצוע העבירות אצ"ן, כי אמן לא מדובר בתפרצויות מתחומות, אך נראה כי מדובר בשיטה בה נוקט הנאשם, כשהוא תר אחר דירה לא נעה ונכנס לתוכה על מנת לגנוב ממנה.

אמנם לא נגרם נזק לדירות מהפריצה, וגם לא נגרם נזק כלכלי אחר וה הנאשם החיזיר את הארנק למחלונות. יחד עם זאת, מעדיות המתלוונים עליה כי הם נבהלו מאוד מגילוי הנאשם עומד בדירותם.

עוד יש לחת את הדעת לכך, שהנזק שעלול היה להיגרם הוא חמור יותר לאור המפגש בין הנאשם למחלונות, אשר יכול היה להסלים לעימות פיזי, הגם שנראה כי הנאשם אינם נכנס לעימותים עם בעלי הדירות.

עוד אצ"ן כי הנאשם הוא האחראי הבלעדי לביצוע העבירות והמניע לכך הוא רצון להרוויח כסף קל, כפי שמסר לחוקרת

"רוצחים כספר הולכים לגנוב" (ת/15א) וזאת על רקע שימוש בסמיים.

מידת הפגיעה בערך המוגן: מחד מדובר בביצוע עבירה התפרצות לא מתוחכמת, אך מאידך נראה כי מדובר בשיטה בה נוקט הנאשם, כאשר המנגע הוא רוח קל על רקע שימוש בסמיים. עוד יש לזכור את התעוזה לבצע עבירות בשעות בהם נמצאים אנשים כלל בדירות והסיכון להסלמת האירוע כתוצאה ממפגש עם בעל הדירה. משכך, הפגיעה בערכיהם המוגנים היא ממשית.

מדיניות הענישה הנהוגה:

ברע"פ 8399/15 **קדוש נ' מ"י** (19.6.15), נדחתה בקשה רשות ערעור של נאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בגין ביצוע עבירה של התפרצות, גנבה והזקק לרכוש בזדון. בית המשפט העליון אישר את העונש, שנגזר על הנאשם: 12 חודשים מאסר בפועל, **ואת המתחם שנקבע על ידי בית משפט השלום שבנסיבות המקרה נע בין 12 ל-36 חודשים מאסר בפועל.**

ברע"פ 3058/18 **רחלילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18) נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם. במקורה זה הורשע הנאשם בעבירות התפרצות, גנבה ושימוש ברכב ללא רשות. בית משפט קבע כי המתחם בגין עבירות התפרצות מתוחכמת ומתוכננת וגנבה **נע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל** וגדור על הנאשם, צער ללא עבר פלילי, עם המלצה של שירות המבחן להטיל עליו עונש של של"צ - 14 חודשים מאסר בפועל.

בעפ"ג (ח' 14-02-38317 מ"י נ' **חאלד תאיה** (24.4.14) בית המשפט המחויז קיבל את ערעור המדינה על קולות העונש ובמקום עונש של 6 חודשים בע"ש, שנגזר על ידי בית משפט השלום בגין עבירה של התפרצות וגנבה, גזר על הנאשם עונש של 12 חודשים מאסר בפועל תוך קביעה כי **מתחם העונש ההולם במקורה זה נע בין 12 ל- 24 חודשים מאסר בפועל.** בית המשפט המחויז ציין כי אין דרכה של ערצת הערעור למצות את הדיון עם הנאשם.

בעפ"ג (מרכז-lod) 9393-10-21 **טבאחי נ' מדינת ישראל** (2.1.22) הנאשם הורשע לאחר הודהתו בארכעה אישומים, כולל בעבירות התפרצות/ניסיון התפרצות לבית מגורים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם **נע בין 12 ל-24 חודשים מאסר לכל אחת מעבירות התפרצות ואילו לניסיון התפרצות המתחם נע בין 8 ל-24 חודשים מאסר בפועל.** על הנאשם הושתו 40 חודשים מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותניים חלקם בחופף וחלקם במצטרב, כך שסה"כ הושת על הנאשם לרצות 48 חודשים מאסר וענישה נלווה. ערעור שהוגש לבית המשפט המחויז לעניין ריצוי המאסר בפועל נדחה.

בעפ"ג (חיפה) 51174-05-17 **גרבאן נ' מדינת ישראל** (20.7.17) הורשע המערער לאחר הודהתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים, גנבה והזקק לרכוש בمزיד. המערער התפרץ לבית מגוריה של המתלוונת, לאחר שבר את סורגי החלון בקומת התחתונה באמצעות אבן וגרם לעקירתו של הסורג מהקיר. בהמשך, נכנס המערער לבית דרך החלון והחל בחיפוש אחר רכוש. תוך כדי החיפוש זרע המערער הרס רב בבית והזקק לרכוש, בין היתר באמצעות סכין שנintel מהמטבח ובאמצעותה חתך כריות ומזרונים במטרה למצוא רכוש. במהלך החיפושים מצא המערער באחת הקרוות שחתך, קופסת תכשיטים ובה תכשיטי

זהב רבים בשווי כולל של עשרות אלפי שקלים. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נع בין 12 ל-30 חודשים מאסר בפועל** וגורר על המערער 18 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. בערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחויז נקבע כי **מתחם העונש ההולם יכול היה לעמוד בנסיבות המקירה על עונש שנע בין 9 ל-24 חודשים מאסר בפועל**. עם זאת ערכאת הערעור החליטה שלא להתערב בעונש שהוטל והערעור נדחה.

בת"פ (שלום ב"ש) 18-12-61253 מדינת ישראל נ' יצחק עמוש (12.03.2020) קבע **בית משפט השלום מתחם עונש הולם שנע בין 10 ועד 20 חודשים מאסר בפועל**, בעבורות כניסה לבת מגורים וגניבתה, בניסיבות בהן נכנס הנאשם לדירה, דרך הדלת, ו gamb שמי מכשירי טלפון ניידים חכמים. עונשו של הנאשם, בעל עבר פלילי, הועמד על 13 חודשים מאסר והופעל מאסר על תנאי, כך שהנאשם ירצה 20 חודשים מאסר בפועל.

לאחר שבחןתי את מכלול השיקולים המועוגנים בסעיף 40(ג)(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אולם לעיל, בשים לב כי מדובר בשתי התפרצויות לדירה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נع בין 14 ל- 24 חודשים מאסר בפועל. בעניינו של הנאשם לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה מתחם העונש, אשר קבעתי לעיל, לא לחומרה ולא לקלוא.

אשר לעונשו של הנאשם בתחום מתחם העונש ההולם:

הנאשם בחר לנצל את משפטו עד תומו, שזו זכותו, ולא ניתן לזקוף זאת לחובתו, אך אין הוא נהנה מהקללה לה זכאי מי שמודה ונוטל אחריות על מעשיו.

לאחר מתן הכרעת הדין הנאשם הביע חריטה על מעשיו והנצל והיעד כי מעשיו נבעו שימוש בסמים.

לחומרה שקהלתי את עברו הפלילי של הנאשם הכלול 29 הרשעות קודמות, מרביתן בעבורות רכוש וסמים, בגין ריצה מסרים בפועל לתקופות שונות. הרשותו האחורה של הנאשם בגין מספר עבירות התפרצויות, שם הוטל עליו עונש של 18 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי בין 6 חודשים שהוא חב הפעלה במקרה שבפני. נראה כי העונשה שהוטלה על הנאשם לא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות, וכל עוד הנאשם עושה שימוש בסמים, מהם לא מצליח להיגמל, הוא ימשיך לבצע את העבירות ואין מנוס מהציבור על מנת להגן על רכושו לתקופה משמעותית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בין 16 חודשים מיום מעצרו 3.12.22.

ב. אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי בין 6 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ. 20-07-7194, במצטבר לעונש שהוטל על הנאשם בגין תיק זה, כך **שסן הכל על הנאשם לרבות עונש מאסר בפועל בין 22 חודשים מיום מעצרו בתאריך 3.12.22**.

ג. מאסר על תנאי בין 6 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה התנאי עבירת רכוש מסווג פשע, יורשע בגינה

ג. מאסר על תנאי בן 4 חודשים לפחות 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שה הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירות רכוש מסווג עוון, וירושע בגיןה.

בשים לב לעובדה כי לא נגרם נזק לרכושים של המתלונים, ונוכח מצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה במהלך ניהול התקיק, לא מצאתי להשיט עליו עונש של פיצוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחויז תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט تموز תשפ"ג, 18 ביולי 2023, במעמד הצדדים.